

Nomineret

Grå himmel – en politisk dystopi af Camilla Korsholm

Flyene kom først.

Det gjorde de altid.

De kom lavt ind over hustagene i Tårnby, så lavt at man nogle gange kunne læse flyselskabets navn på bugen. I gamle dage havde børnene vinket til dem. Nu var det mest noget man skyndte sig indenfor fra.

Aksel stod i køkkenvinduet og så ud over vejen. Han tænkte på dengang, han stod ved hegnet sammen med sin far for at se flyene lande – bare fordi det var spændende.

Der var ingen børn i haverne eller ved hegnet længere. Ingen trampoliner der knirkede i vinden. Kommunen havde fjernet de fleste legepladser og overdækket skolegårde for tre år siden, efter den nye målerapport. Den der viste, at koncentrationen af ultrafine partikler var værst mellem klokken syv og ni om morgenen.

Præcis når børnene plejede at lege eller blive afleveret i skole.

"Far"

Hans datter Freja stod i døren med sin rygsæk.

"Mor siger vi skal vente fem minutter."

Aksel nikkede. Han så på skærmen ved siden af vinduet. Den var blevet installeret i alle hjem i kommunen efter partikkeloven i 2046.

LUFTKVALITET: RØD

Ude på vejen gik naboens dreng med en lille grå maske over ansigtet. Den lignede noget fra en gammel pandemi.

Freja havde også sin i tasken.

"Er det et af dine fly far?"

Aksel så ned på sin datter og smilede.

"Måske"

Freja nikkede, som om hun synes det var lidt imponerende.

Aksel fulgte hendes blik.

Han kunne nærmest høre stemmen i headsettet. De afventede hans go, før de kunne lande. De sidste 15 år i kontroltårnet havde givet dem huset, hverdagen, mulighederne.

"Far"

Freja trak ham tilbage.

Han kiggede igen på skærmen.

PARTIKELNIVEAU: 23.800

Over grænsen igen.

"Vi venter lidt," sagde han.

"Far"

"Ja"

"Kunne man lege udenfor, da du var barn"

Aksel tænkte på sin egen have, og hvordan alle børnene på vejen havde løbet mellem haverne under den blå himmel hver eneste sommer. Bekymringsfrit.

"Mmm"

Freja tog hans hånd.

"Tror du legepladserne kommer tilbage en dag?"

Aksel svarede ikke.

"Mor siger, det er flyene der laver den dårlige luft."

Aksel sagde ingenting.

Han kunne høre ordene fra arbejdet i hovedet. Alle møderne. Alle forklaringerne. Teknologi på vej. Nye brændstoffer. Grøn omstilling i næste fase. Alt det der altid lå lige ude i fremtiden.

Freja kiggede op på ham igen.

"Hvorfor stopper de så ikke?"

Spørgsmålet var ikke anklagende. Bare nysgerrigt. Som om der sikkert fandtes en helt logisk forklaring.

Aksel mærkede noget stramme i brystet.

Det kom senere.

Flyene kom først.